

Szeptember

Szeptember! Mosolyos, méla varázslatod
 Mindig megbabonáz, mindig elandalít;
 Gáláns őszi követ, hónapok ékköve;
 Hú vágyam: nefelejcs, vers ütemén virul.

Odon rigmusait pirregi him[†] tücsök,
 Sorsjósuló katicánk pötytyesen elröpül,
 Zümmögnek darazsak (csak nem ítéletet?);
 Fácánok pagonyán ballag egy öz-suta.
 Tarlók torzszai közt tapsifüles topog,
 Hizott birka nyakán cseng a szüret tora;
 Búcsút fecskerajok körbe keringenek,
 Lármás vadliba-ék éji tanyát keres,
 Elnémult csalitok rejtik a fészkeket.

Szellőtől zizegő tengeri-földeken
 Tök-tányérok alá bújnak a foglyok el;
 Vizslám szertecikáz, felszimatol szagot,
 Rebbent már csapatot, szárnyuk iramlík is —
 Fürgén puska ropog s két fogoly: áldozat.

Burkából a dió s gesztenye bomladoz;
 Rogynak terhük alatt drága gyümölcsösök,
 Föltok vörhenyesen: körte ez, alma az;
 Szilván hamv a zománc, őszibarackon is,
 Ízük csókszámotot csorgat a szájakon.
 Lankák és homokok tarka gerezdjeit
 Napfény érleli víg must-muzsikára meg.
 (Billeng, búslakodik, rája ügyet ki vet?!)
 Fürtök nedveiben forradalom liheg,
 Tűzlelkű boroké, csillagokig dalol.

Aldott édesapám (sírja: örök sebem!)
 Kunszentmártoni nászt nyolcadikán vigadt,
 Vonzó példa nyomán (tán hagyományt követ).
 Szűz szeptemberi nap mondtam el eskümet.

Szeptember! Furulyázz fűszeres éneket:
 Ébred régi remény, szendereg új öröm;
 Hús hamvakba merül bánataim tüze,
 Tündöklő feledés úzi az árnyakat.